

Jobbet som folkeskolelærer er et af de vigtigste i fremtidens videnssamfund. Vi ønsker, at der i fremtiden skal stå større respekt om lærergerningen. Vejen til det mener vi bl.a. går gennem en bedre, mere specialiseret og mere kvalitetsbevidst læreruddannelse med fokus på det faglige. Det får vi nu, og Det Konservative Folkeparti kan med stor glæde støtte dette lovforslag.

Formanden:

Tak til fru Carina Christensen. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

For få dage siden kørte jeg forbi den folkeskole, hvor jeg gik de første år. Det var nu ikke skolen, jeg hæftede mig ved, det var de læreres boliger, der lå ved siden af, for det var lærerne, der betød noget, det var ikke skolen. Eller måske mere præcist: De *var* skolen; fru Ladekjær, hr. Timmermann, hvad de nu hed alle sammen, med deres måde at være på, deres evne til at være til stede, deres evne til at fange os eller lade være.

Skolen i dag giver de allerfleste børn et godt fundament for deres liv som borgere i et demokrati, for deres videre uddannelse og for deres arbejdsliv. Vi har allerede i dag en god læreruddannelse. Hvis man er i tvivl, kan man genlæse evalueringen af læreruddannelsen, sådan som den foreligger.

Det har i lang tid ærgret Det Radikale Venstre, at vi ikke, umiddelbart efter at evalueringen blev lavet, fik rettet op på de ting, der burde have været rettet op på, som var i småtingsafdelingen, så vi havde haft ordentlig tid til at lave en reform af læreruddannelsen, i stedet for at vi, som der nu står i fremsættelsestalen, har haft meget travlt her til sidst med lovbehandlingen.

Uddannelsen til lærer kunne nemlig godt være blevet endnu bedre end det reformforslag, vi har foran os i dag. Jeg synes, det har været et stort arbejde at hindre regeringen i at gennemføre den helt fundamentale ændring af læreruddannelsen, som der var lagt op til i regeringens forskellige publikationer. Det er sådan set slemt nok med regeringens politik over for folkeskolen som sådan.

I forhold til udgangspunktet synes vi i Det Radikale Venstre, at der er sket væsentlige og meget store forbedringer. Vi holder fast i, at vi har én læreruddannelse og ikke en uddannelse rettet mod de små elever eller en uddannelse rettet mod de store elever. Vi har én læreruddannelse.

Derigennem kan uddannelsen også etablere en identitet som underviser i et fag. Vi synes, det er en god idé, at man har mulighed for at specialisere sig, og som Venstres ordfører sagde, er der også et håndværk i det at være lærer. Der er noget, man skal kunne i forhold til de små, og der er noget, man skal kunne i forhold til de store, men det er afgørende, at man har identiteten inden for faget, inden for faget dansk eller inden for faget matematik, inden for sine andre linjefag.

Vi synes også, det er vigtigt, at det blev slået fast i vores aftale, at det at have tre linjefag skal være hovedreglen, fordi det er det, der giver den umiddelbare adgang til, at folkeskolens fagrække også dækkes af linjefagsuddannede lærere.

Og vi synes, det var et vigtigt fremskridt, at der også inden for linjefagene blev skabt tid og rum til de pædagogiske fag, sådan at linjefagene ikke bliver til en stor fagfaglig klump om benene på den studerende, men faktisk bliver det rum, hvor de pædagogisk tilegner sig det, som skal til for at undervise i faget godt.

Kl. 20.05

Vi sætter pris på det nye linjefag, at dansk som andetsprog bliver etableret som et linjefag, og at specialpædagogik kommer tilbage som et linjefag. Det var et løfte, som vi indløste fra den sidste læreruddannelsesreform, nemlig hvis det var en mangel, ville vi vende tilbage til det. Så vi synes, der har været gode fremskridt.

Vi savner stadig væk nogle ting, som der ikke blev plads til. Det er bl.a. den overbygning, vi havde forestillet os i udslusning fra seminariet og ud i lærergerningen, hvor der godt kunne sikres et meget bedre samspil, som mindskede praksischocket og gav den nyuddannede et bedre fundament.

Vi havde ønsket os, at der blev gjort mere ud af kulturforståelsen, jævnfør også det, som den socialdemokratiske ordfører sagde om at kunne spænde over de store forskelle, der er børnene imellem.

Vi havde ønsket, at der var blevet mere plads til kommunikation, fordi det er helt afgørende for læreren at kommunikere klart og enkelt, ikke kun til eleverne, men også til forældrene, til de andre lærere og til skolens omgivelser i øvrigt.

Når vi ser på finansieringen af reformen, må vi sige, at regeringens politik med at lave nedskæringer og lægge i forskellige puljer ikke i vores øjne synes at være en ny eller hensigtsmæssig finansiering, i hvert fald ikke hvis man gerne vil prale af det.